

РЕШЕНИЕ

№ 37128

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7842** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 2732/21.07.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 20251110206175/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, чрез процесуалния му представител- адв. К. П., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че с ЕФ, връчен на касатора на 14.03.2025 г. и приложен към жалбата до СРС, е ангажирана административнонаказателна отговорност „Р и А. Кръстеви“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и именно за дружеството е налице правен интерес да обжалва ЕФ, а не за законния му Р. К.. След постъпване на административната преписка в съда, към нея бил

приложен и ЕФ, чието съдържание се различавало от това на връчения ЕФ - субектът на нарушението бил променен. Издаването на два фиша, индивидуализирани с един номер, за едно и също нарушение, но с различно съдържание – с различен субект на административнонаказателна отговорност, представлявало съществено нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство, както и нарушение на материалния закон, обуславящи отмяната на ЕФ. Заявено и искане за присъждане на направените разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява. С писмено становище от 21.10.2025 г. уведомява, че наименованието на дружеството е променено от „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД на „Тръст Финанс Ауто“ ЕООД.

Ответникът по касационната жалба- Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. П. депозира писмено становище за неоснователност на касационна жалба. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Решението е недопустимо, по следните съображения:

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 08.09.2023г. в 14:29 часа л.а. „М. ГЛ 350 Блутек“ с рег. [рег.номер на МПС] се е движел в [населено място] по [улица]до номер 118, с посока на движение от [улица]към [улица]при законово ограничение от 50.00 км/ч в населено място, със скорост на движение от 68.00 км/ч или при превिшение от 18.00 км/ч над допустимото и след приспадане на 3% толеранс в полза на водача. Нарушението е било заснето с АТСС “TFR1-М 567” - мобилна система за видеоконтрол, проверена за валидност на 18.05.2023г., съгласно протокол № 1-9-23, и считаща се за валидна на основание чл.30, ал.5 от Закона за измерванията. За установеното деяние е била изготвена снимка по клип № 19192, ежедневна форма за отчет и протокол от 08.09.2023г. с рег. № 4332р-5970. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения и правилно е приложен законът, поради което е потвърдил ЕФ.

Решението е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят обезсилването му и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС:

В конкретния случай жалбата, по повод на която е образувано производството пред Софийски районен съд, е подадена от „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД. Към жалбата е приложено копие от ЕФ за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8525611 на СДВР (л.5 по делото на СРС). Впоследствие от пълномощника - адв. П. е приложено и заверено копие от същия (л.65 по делото на СРС). Видно от съдържанието на ЕФ същият е съставен за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В ЕФ е посочен собственика, на когото е регистрирано МПС- „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], но не и лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана.

Жалбата до СРС е подадена чрез пълномощника – адв. К. П., като предоставената ѝ с приложеното пълномощно представителна власт е само по отношение на дружеството - ЮЛ, не и по отношение на неговия управител Р. Р. К. като физическо лице (л.6 по делото на СРС).

Същевременно с административнонаказателната преписка, посочен под номер 1 в описа от придр. писмо УРИ 433200-45036/17.04.25 г., съотв. вх.№144542/24.04.25 г. на СРС (л.8 по делото на СРС) е било приложено заверено копие на ЕФ за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 8525611, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи. ЕФ е с идентично съдържание на приложения към жалбата до СРС, с тази разлика, че вече е посочен субект на административнонаказателната отговорност - Р. Р. К. – законен представител на „Р и А К.“ ЕООД, вписани са ЕИК на дружеството и ЕГН на физическото лице управител -[ЕИК]. По необясними за касационната инстанция причини, приложеният в административнонаказателната преписка ЕФ е изваден от нея и е приложен към крайната корица по делото, съотв. не е приобщен от СРС към доказателствените материали по делото .

С разпореждане от 01.05.2025 г. СРС 9-ти състав е насрочил делото в открито заседание и е конституирал страните (л. 27 по делото на СРС). С него, като жалбоподател е конституиран Р. Р. К., в качеството му на законен представител на „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД. Във въззивното производство обаче, видно от протокола от проведеното на 17.06.2025 г. открито съдебно

заседание (л.68), списъка на призованите лица (л.29, гръб), призовките по делото, за съдебно заседание в качеството на жалбоподател е призовано и е участвало юридическото лице „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД чрез пълномощника адв. П.. С постановеното по делото решение е потвърден ЕФ серия К № 8525611, издаден от СДВР, с който на Р. Р. К., ЕГН [ЕГН], в качеството му на законен представител на „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

При цялата тази верига от взаимно противоречащи си процесуални действия е налице неяснота във волята на съда относно лицето -жалбоподател във въззивното производство и предмета на оспорване . СРС е приел и разгледал жалба, подадена от „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, но е конституирал като страна в производството Р. Р. К., в качеството му на законен представител на посоченото дружество. До участие в проведеното съдебно заседание обаче е допуснал юридическото лице „Р и А КРЪСТЕВИ“ ЕООД, като в същото време в постановения съдебен акт е посочил, че жалбоподател е физическото лице, в качеството му на законен представител. По никакъв начин СРС не е обсъдил, дори не е приел ЕФ, приложен от административнонаказващия орган в административнонаказателната преписка, но пък с постановеното по делото решение го е потвърдил. Липсват изводи дали обективно са налице или не са налице два санкционни акта за едно и също нарушение, но с различно съдържание, съотв. всеки един от тях подлежи ли на самостоятелно оспорване или не; кое е лицето, което има право на жалба. Следва да се посочи още, че в приложените от жалбоподателя копия - незаверено и заверено, не се вижда датата на съобщаване на този ЕФ (разписката е „отрязана“). В преписката, изпратена от АНО е приложена разписка за получаване на ЕФ, с вписана в нея дата: 14.03.25 г. (л.25 по делото на СРС), която е вероятно да касае неприетия от СРС ЕФ, който АНО е приложил в преписката. В този смисъл следва да се установи дали и двата ЕФ са връчени, съотв. от кога тече преклузивният 14-дневен срок за оспорването на всеки един от тях.

Следва и да се акцентира, че предметът на съдебното производство се определя с жалбата. Ако този предмет съществува, това са пределите, в които сезираният съд следва да се произнесе. Ако не съществува, СРС следва да съобрази, че в чл. 323 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), вр . чл.84 от ЗАНН са установени правила, регулиращи връщане на недопустимите и нередовните жалби и протести. Тази проверка е за допустимост на жалбата или протеста, както и за тяхната редовност с оглед на изискванията за съдържанието им.

Посочените в НПК предпоставки за връщане обосновават извод, че не могат да бъдат

разглеждани от въззивния съд жалби или протести, които са недопустими или които са нередовни. Законодателят не прави разлика между недопустими и нередовни жалби и протести, но доктрината е развила този въпрос и е възприела, че като недопустими се третираат жалби или протести, които са подадени срещу неподлежащ на обжалване съдебен акт; които са подадени извън предвидения в закона срок за обжалването им; както и които са подадени от лице, нямашо право на жалба или протест. Като нередовни се третираат жалби и протести, които не отговарят на предписаното в процесуалния закон съдържание или са неподписани, и нередовността им не е отстранена в срок. Когато жалбата или протестът са нередовни – не отговарят на изискванията за съдържание или не са подписани от подателя, пропускът е отстраним. Съдията-докладчик следва да констатира нередовността и да укаже отстраняването ѝ в предвидения в закона седмодневен срок. При неизпълнение на указанията в законоустановения срок, съдия-докладчик от първоинстанционния или от въззивния съд следва да върне жалбата или протеста с разпореждане. Когато жалбата или протестът са недопустими, няма как да бъде даван срок за отстраняване на недостатъци поради изначалния им порок. Затова съдията- докладчик следва да постанови разпореждане за връщането им (ТР № 5/21.05 2018 г. по т.д. №5/2017 г. на Върховния касационен съд, Общо събрание на НК).

Съгласно чл. 323, ал. 1, т. 3 от НПК, във вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗАНН първоинстанционният съд връща жалбата и протеста, когато не са подадени от лице, което има право на жалба или протест. С оглед спецификите на административнонаказателното производство, районният съд действа като въззивна инстанция и при липса на първоинсанционен съд, той следва да упражни правомощието по чл.323, ал.1 от НПК при подадена до него недопустима жалба. В този смисъл, ако СРС достигне до извод, че в случая жалбата до него е била подадена от лице, което няма право на жалба- ЮЛ в случая, или след изтичането на преклузивния 14-дневен срок за подаването ѝ от управителя – физическо лице, следва да върне жалбата с разпореждане.

В заключение оспореният съдебен акт е постановен при множество съществени процесуални нарушения, свързани с определяне предмета на оспорване и конституиране на жалбоподателя, поради което решението следва да се обезсили, а делото да се върне на СРС за ново разглеждане, при съобразяване с дадените по-горе указания по приложението на процесуалния закон.

За допустимостта на съдебното решение АССГ следи служебно- чл.218, ал.2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН и разпоредбата на чл. 221, ал. 3 от АПК е приложима в производствата по чл. 63в от ЗАНН. Забраната за влошаване на положението на обжалващия, не предполага недопустимост за

осъществяване на правомощията на контролиращата инстанция- АССГ, а само създава забрана за изменение на съдебния акт, което не е в негова полза.

По отношение на разноските на основание чл. 226, ал. 3 от АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН
Административен съд София – град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 2732/21.07.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 202511102006175/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: